

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 8 Δεκεμβρίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργανώσεως Συναυλιών

Ζωή Σαμαρά

Παναγιώτης Μπακατσής

Γιάννης Μάντακας

Κώστας Πατσαλίδης

Κώστας Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Κώστας Νικήτας

Παύλος Καϊμάκης

Γεώργιος Γράλιστας

Μίκης Μιχαηλίδης

Κώστας Γριμάλδης

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Προγράμματος

Άσπα Μαλτσιδου

Για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

JOSEF HELPERIN

ΣΟΛΙΣΤ

ΡΟΖΙΝΑ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959, σαν τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης με τον αρχικό τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος» (Σ.Ο.Β.Ε.)

Το Νοέμβρη του 1969 έπειτα από συνεχείς προσπάθειες του Σόλωνα Μιχαηλίδη, που ήταν ο ιδρυτής και μόνιμος διευθυντής της Σ.Ο.Β.Ε., η ορχήστρα κρατικοποιήθηκε και πήρε τον τίτλο «Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης» Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, εκτός από τις τακτικές της εμφανίσεις συχνά δίνει συναυλίες σε σχολεία, εργοστάσια, πολιτιστικά κέντρα και σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας.

Με την Κ.Ο.Θ. συνεργάστηκαν παγκοσμίου φήμης σολίστες. Από το 1966 η Κ.Ο.Θ. συμμετέχει τακτικά στα διεθνή φεστιβάλ «Δημήτρια» Θεσσαλονίκης και Αθηνών.

JOSEF HELPERIN

Ο μάεστρος Josef Helperin γεννήθηκε στη Σουηδία. Σπούδασε μουσική (πίانو, βιολί και θεωρία) και πέρασε τις εξετάσεις του στη χορωδία και διεύθυνση ορχήστρας. Μετά παρακολούθησε μαθήματα διεύθυνσης ορχήστρας στο Κρατικό Κολλέγιο Μουσικής της Στοκχόλμης με καθηγητή τον Tor Mann. Συγχρόνως δούλεψε σαν βοηθός-καθηγητής στην τάξη της διεύθυνσης ορχήστρας.

Ο Josef Helperin συνέχισε σπουδές με τον καθηγητή Hans Swarowsky στη Μουσική Ακαδημία της Βιέννης. Παρακολούθησε σεμινάρια στις θερινές Ακαδημίες της Σιένα στην Ιταλία και Mozarteum στο Σάλτσμπουργκ, Αυστρία.

Σε διαγωνισμό για μάεστρους στο Gävle της Σουηδίας κέρδισε το δεύτερο βραβείο και άρχισε μια πετυχημένη καριέρα. Εμφανίστηκε έκτοτε με όλες τις σουηδικές ορχήστρες.

Από το 1974-1977 ήταν μάεστρος της Helsingborg Symphony Orchestra και έκανε μία σειρά ηχογραφήσεων για τη Σουηδική Ραδιοφωνία. Το 1976 ο Helperin άρχισε την διεθνή καριέρα του με σειρά κοντσέρτων στη GDR, Τσεχοσλοβακία και Πολωνία. Από το 1978 συνεργάζεται σαν μάεστρος με τις μουσικές αρχές του Jõnkøping. Είναι ο διευθυντής ορχήστρας της Συμφωνικής του Jõnkøping καθώς και καλλιτεχνικός διευθυντής της.

ΡΟΖΙΝΑ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Άρχισε τις σπουδές της στο φλάουτο σε ηλικία 9 ετών. Στη συνέχεια γράφηκε στο Ωδείο Αθηνών στην τάξη του Ελβετού καθηγητή Urs Ruttiman. Το 1977 εκλέχθηκε πρώτο φλάουτο στη Διεθνή Ορχήστρα Νέων. Τον επόμενο χρόνο πήρε το δίπλωμά της από το Ωδείο Αθηνών με άριστα και πρώτο βραβείο. Στη συνέχεια συμμετείχε στη Συμφωνική Ορχήστρα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής καθώς και της Ραδιοφωνίας.

Η Ροζίνα Χριστοπούλου είναι πρώτο φλάουτο στην Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και διδάσκει στο Ωδείο Αθηνών. Έχει δώσει ρεσιτάλ στο Ραδιόφωνο και την Τηλεόραση, στην Αθήνα, στα πλαίσια πολιτιστικών εκδηλώσεων και σε πολλές πόλεις της Ελλάδας. Είναι μέλος του Ελληνικού Κοινοτήτου Πνευστών.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Άρχισε τις σπουδές του στο όμποε στο Ωδείο Αθηνών στην τάξη του Γάλλου καθηγητή Claude Chieulet από όπου πήρε το δίπλωμά του με άριστα και πρώτο βραβείο. Συνέχισε τις σπουδές του με υποτροφία στη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου με τον Manfred Clement και πήρε δίπλωμα με άριστα. Με υποτροφία από τα «Μουσικά Νειάτα» πήρε μέρος σε σεμινάριο στο Βέλγιο και στην πρώτη Παγκόσμια Ορχήστρα Νέων, το 1970 στον Καναδά, σαν πρώτο όμποε.

Ο Βαγγέλης Χριστόπουλος έχει εμφανιστεί σαν σολίστ με την Ορχήστρα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας, με τις Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης καθώς και στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού στα πλαίσια του φεστιβάλ Αθηνών. Είναι πρώτο όμποε στην Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και στη Συμφωνική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

J. SIBELIUS:
(1865-1957)

«Karelia»,
Σουίτα, έργο 11

A. SALIERI:
(1750-1825)

Κοντσέρτο για φλάουτο, όμποε και ορχήστρα,
σε ντο μείζονα.

Allegro spiritoso
Largo
Allegretto

Φλάουτο: ΡΟΖΙΝΑ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
Όμποε: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Διάλειμμα

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

A. DVOŘÁK:
(1841-1904)

Συμφωνία αρ. 4 (8)
σε σολ μείζονα, έργο 88.

Allegro con brio
Adagio
Allegretto grazioso
Allegro ma non troppo

«KARELIA» ΣΟΥΙΤΑ, ΕΡΓ. 11

Ο Γιαν Σιμπέλιους σύνθεσε τη σουίτα «Καρέλια» το 1893 κατά παραγγελία του Φοιτητικού Συνδέσμου της πόλης Βίμποργκ. Το λιμάνι του Βίμποργκ βρίσκεται στην επαρχία Καρέλια, που την εποχή εκείνη ανήκε στη Φιλανδία. Η σύνθεση στην αρχή είχε οκτώ μέρη με τον γενικό τίτλο «Ζωντανές Εικόνες» από την ιστορία της Καρέλια. Αργότερα ο Σιμπέλιους αναθεώρησε το έργο και του έδωσε τη μορφή της σουίτας με τρία μόνο μέρη.

Η πρώτη κίνηση, το *intermezzo*, έχει ζωντανό χαρακτήρα και εκφράζει τη χαρούμενη διάθεση των κατοίκων της Καρέλια. Τα έγχορδα συνοδεύουν με μια διαρκή κίνηση, ενώ τη μελωδία την παίζουν τα πνευστά όργανα.

Το δεύτερο μέρος, η *ballade*, έχει λυρικό χαρακτήρα και είναι έντονα επηρεασμένο από τη λαϊκή φιλανδική μουσική. Η τελευταία κίνηση, *alla marcia*, βασίζεται σε δύο θέματα. Το πρώτο παίζεται στην αρχή από τα έγχορδα και έχει γρήγορο, μελωδικό χαρακτήρα. Το δεύτερο θέμα περνάει στα πνευστά και είναι ένα λαμπρό εμβατήριο. Το έργο κλείνει με μια σύντομη και θριαμβευτική *coda*.

A.M.

ANTONIO SALIERI

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΦΛΑΟΥΤΟ, ΟΜΠΟΕ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ, ΣΕ ΝΤΟ ΜΕΙΖΟΝΑ

Ο Antonio Salieri, ένας από τους πιο πολυπαιγμένους συνθέτες της εποχής του, σήμερα ακούγεται μάλλον σπάνια.

Γιός ενός πλούσιου ιταλού εμπόρου, πήρε τα πρώτα του μουσικά μαθήματα απ' τον αδελφό του Φραντζέσκο και από τον οργανίστα της μητροπόλεως του Legnano (κωμόπολης κοντά στη Βενετία), όπου και γεννήθηκε (1750). Συνέχισε τις σπουδές του στη Βενετία και στη Βιέννη, όπου το 1770 παρουσιάστηκε η πρώτη του κωμική όπερα «Le donne letterate». Το 1774 ονομάζεται επίσημος συνθέτης της Αυλής και διευθυντής της Όπερας της Βιέννης. Ανάμεσα στους πολλούς μαθητές του συγκαταλέγονται ο Μπετόβεν, ο Σούμπερτ και ο Λιστ. Το 1778 έγραψε μια όπερα για τα εγκαίνια της Σκάλας του Μιλάνου. Συνολικά συνέθεσε 39 όπερες, ορατόρια, και αρκετά έργα εκκλησιαστικής μουσικής, καθώς και έργα για ορχήστρα. Η γνωστή διάδοση ότι ο Salieri δηλητηρίασε τον Μότσαρτ δεν είναι επιστημονικά τεκμηριωμένη.

Το κοντσέρτο για φλάουτο, όμποε και ορχήστρα σε ντο μείζονα, το έγραψε ο Salieri πιθανώς το 1774. Είναι ένα πολύ χαρούμενο και πνευματώδες έργο χωρίς υπερβολικές δεξιότητες στα σολιστικά μέρη. Με τον εύστοχο συνδυασμό των ήχων του φλάουτου και του όμποε, αποκτά ένα ιδιαίτερο χρώμα. Σαν φόρμα θυμίζει περισσότερο τη Συμφωνία κοντσερτάντε, όπου τα σολιστικά όργανα χρησιμοποιούνται ως ισοδύναμα μεταξύ τους, και διαλέγονται με την ορχήστρα.

Στη μικρή εισαγωγή της ορχήστρας στο πρώτο μέρος παρουσιάζεται το πρώτο θέμα μ' ένα χαρακτηριστικό αρχικό μοτίβο. Μ' αυτό το μοτίβο ξεκινούν μετά το φλάουτο και το όμποε, μοιράζοντας μεταξύ τους το μελωδικό πέρασμα καθώς το αναπτύσσουν. Στη συνέχεια θα παίξουν τα σολιστικά όργανα για πρώτη φορά το δεύτερο λυρικό θέμα, το οποίο αποτελείται από δύο διαφορετικές μελωδικές γραμμές που συμπλέκονται μεταξύ τους: οι διαφωνίες που δημιουργούνται του δίνουν μια ιδιαίτερη έκφραση. Ακολουθούν παραλλαγές της ορχήστρας και των σολίστ και ξαναεμφανίζεται το αρχικό μοτίβο σε διαφορετικές τονικότητες. Επανέρχεται το ωραίο δεύτερο θέμα, και μετά την *cadenza* των δύο σολίστ, η ορχήστρα κλείνει το πρώτο μέρος.

Ο χαρακτήρας ενός διαλόγου των δύο σολίστ μεταξύ τους και με την ορχήστρα είναι εμφανέστερος στο *Largo* που μας γεμίζει με ηρεμία και ανακούφιση. Το τρίτο μέρος είναι ένα *rondo*, του οποίου το θέμα είναι σε στυλ μενουέτου. Χωρίζεται σ' ένα απλό μοτίβο σε τρίτες στο φλάουτο και το όμποε που συνεχίζεται από την ορχήστρα μ' ένα δεύτερο μοτίβο. Στα ενδιάμεσα επεισόδια οι σολίστ αναπτύσσουν το ίδιο μοτίβο με διάφορες παραλλαγές, ώσπου να καταλήξουν όλοι μαζί σ' ένα θριαμβευτικό φινάλε.

Evelin Voigtmann

ANTONIN DVORAK

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 4, (8) ΣΕ ΣΟΛ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΕΡΓ. 88

Η συμφωνία αυτή είναι γνωστή ως τέταρτη, ενώ είναι στην πραγματικότητα η όγδοη από τις εννέα που έγραψε ο Ντβόρτζακ. Γράφτηκε μέσα σε δύο μήνες περίπου, από τις αρχές Σεπτεμβρίου ως τις αρχές του Νοεμβρίου του 1889. Η πρώτη εκτέλεση έγινε στις 2 Φεβρουαρίου του 1890 στην Πράγα υπό τη διεύθυνση του συνθέτη.

Η συμφωνία είναι ένα τέλειο πρότυπο της τεχνοτροπίας και της συμφωνικής τέχνης του Ντβόρτζακ. Από άποψη τεχνοτροπίας παρουσιάζει όλα τα χαρακτηριστικά του ύφους του συνθέτη: ανεξάντλητο πλούτο ιδεών, μελωδικές γραμμές βγαλμένες με θαυμαστή φυσικότητα από μια εθνική πηγή, αρμονικούς συνδυασμούς που δίνουν συχνά στιλπνότητα στο μουσικό λόγο και ρυθμικά ευρήματα, που ανανεώνουν διαρκώς το ενδιαφέρον και σφραγίζουν με την εθνική συχνά προέλευσή τους τον εθνικό χαρακτήρα της μουσικής. Η φρασεολογία είναι αρρενωπή και ρωμαλέα, με ξεσπάσματα καμιά φορά λιγάκι σκληρά, αλλά υπάρχει πάντα διάχυτη η ευγένεια των καλλιτεχνικών προθέσεων του συνθέτη.

Από συνθετικής άποψης είναι ένα δείγμα της δεξιοτεχνίας του Ντβόρτζακ στο πλάσιμο του συμφωνικού υλικού και ανυπέρβλητης μαεστρίας του στη χρήση και ανάμιξη των ηχοχρωμάτων της ορχήστρας.

Η πρώτη κίνηση αρχίζει μ' ένα ωραίο, ευγενικό και μελαγχολικό θέμα, που προβάλλουν απαλά τα βιολοντσέλα με τη συνδρομή των κλαρινέτων, του πρώτου φαγκότου και δύο κόρνων. Μετά από μια παιχιδιάρικη παρεμβολή του φλάουτου, τα έγχορδα μ' ένα συναρπαστικό ξέσπασμα οδηγούν στο κύριο θέμα, που μεγαλόπρεπα εκτίθεται από τα βιολοντσέλα. Ακολουθεί το δεύτερο θέμα, που προβάλλουν από κοινού τα φλάουτα και τα κλαρίνα. Η επεξεργασία του θεματικού υλικού γίνεται με πολλή ελευθερία και με διαρκή αντιπαράθεση των αντιθετικών στοιχείων.

Η δεύτερη κίνηση αρχίζει με μια εκφραστική εικόνα πόνου που με θερμότητα τόνου ζωγραφίζουν τα έγχορδα. Η εικόνα εμπλουτίζεται με διακριτική συμμετοχή των πνευστών (ξύλινων και κόρνων). Το δεύτερο τμήμα αποτελεί μια φωτεινή απομάκρυνση από την αρχική ατμόσφαιρα. Η τρίτη κίνηση είναι ένα ανάλαφρο, αβρό χορευτικό κομμάτι σε ρυθμό βαλς. Η φόρμα είναι τριμερής: Το πρώτο τμήμα, στον ελάσσονα, έχει πιο πολύ το χαρακτήρα του βαλς, το δεύτερο (τρίο), στο μείζονα, παρουσιάζει μιαν άλλη προσωπικότητα, με εθνικά χαρακτηριστικά στοιχεία. Το τρίτο τμήμα είναι η κανονική επανάληψη του πρώτου, με την προσθήκη μιας σύντομης κόντας (coda) με καινούργια ρυθμικά και μελωδικά στοιχεία.

Η τελευταία κίνηση που αρχίζει με μια εισαγωγή των σαλπίγγων (τη φράση τη συναντούμε κατόπιν συχνά) αποτελεί ένα λαμπρό καλειδοσκόπιο με ποικίλες παραλλαγές και εναλλασσόμενα χρώματα και ρυθμούς.

Σόλων Μιχαηλίδης

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 15 Δεκεμβρίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: **ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ**

Σολίστ: **ΒΑΡΒΑΡΑ ΤΣΑΜΠΑΛΗ - ΤΡΙΚΟΛΙΔΗ** (τραγούδι)

Πρόγραμμα: **A. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ:** Σουίτα για ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

ΑΙΜ. ΡΙΑΔΗ: Τρία τραγούδια σε ενορχήστρωση Π. Πετρίδη,
για φωνή και ορχήστρα.

L.v. ΒΕΕΤΗΟΒΕΝ: «Ah! Perfido», Σκηνή και Άρια, έργο 65.

L. v. ΒΕΕΤΗΟΒΕΝ: Συμφωνία αρ. 7, σε λα μείζ, έργο 92.

Πέμπτη 22 Δεκεμβρίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: **ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ**

Σολίστ: **ΛΟΡΑ ΤΖΕΝΟΒΑ**

ΟΛΓΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Πρόγραμμα: **A. VIVALDI:** «Lauda Jerusalem» για 2 σοπράνο, 2 χορωδίες και 2
ορχήστρες εγχόρδων.

J.S.BACH: «Εγεννήθη ημιν παιδίον», Καντάτα αρ. 142

Σ. ΔΗΜΑ: Χορικό και φούγκα για ορχήστρα, Α' εκτέλεση

P. HINDEMITH: «Tuttifandchen», Χριστουγεννιάτικη σουίτα για
μικρή ορχήστρα.

Η διεύθυνση της Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει
το πρόγραμμα.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:

Κοσμάς Γαλιλαίας

Κων/νος Πατσαλίδης

Μίκης Μιχαηλίδης

Γαλάτεια Μπαλτά

Φάνης Καπλανίδης

Χριστόδουλος Πετικιάκης

Ντάρια Κάτσιου

Στάθα Γκουτζικά

Μαρία Σουρέφ

Μαρία Δρούγου

Νεοκλής Νικολαΐδης

Ρώτη Θεοφάνους

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Ελευθέριος Αγγελόπουλος

Νικόλαος Αρχοντής

Αλέξανδρος Δοϊτσίνης

Ελένη Μυρίδου

Παρασκευή Μπακατοή

Στέλλα Παπαδοπούλου

Μίμης Τοπσιδης

Ανθή Τζίμα

Πολυξένη Χαριζοπούλου

ΒΙΟΛΕΣ

Θδυσσέας Κουζώφ

Κυριάκος Πάτρας

Γεώργιος Μαυρομουστάκης

Γεώργιος Καμένος

Νικόδημος Δέλλιος

Ειρήνη Παραλίκα

Γεώργιος Καδόγλου

Στέφανος Διαμαντής

Θελίτσια Ποπίκα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Εμμανουήλ Καζαμπάκας

Ζώρα Γκίριτς

Ρένος Μπαλτάς

Κατερίνα Δημητρακοπούλου

Γεώργιος Μανώλας

Ανθή Αικατερίνη

Άγγελος Ντοροφτέι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Γεώργιος Γράλιτσας

Αναστάσιος Μαυρουδής

Λάσκαρης Θεοδωρίδης

Αλέξανδρος Αδαμόπουλος

Αναστάσιος Τοπούζας

Πολύβιος Καρατζίβας

Ελένη Μπουλασίκη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Πέτρος Σουσάμογλου

Γεώργιος Κανάτσος

Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Μπάτκο Άνταμ

Μιχαήλ Ντοροφτέι

Νικόλαος Καλπαξίδης

Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κοσμάς Παπαδόπουλος

Πόλλα Σμιθ

Δημήτριος Κισιάς

Χρήστος Γρασιδης

ΦΑΓΚΟΤΑ

Νικόλαος Δαναηλίδης

Άγγελος Πολίτης

Βασίλης Ζαρόγκας

Μαλίνα Ιορδανίδου

Γεώργιος Πολίτης

ΚΟΡΝΑ

Θεόδωρος Ζαρίμπας

Εμμανουήλ Ιορδανίδης

Δημήτριος Αλεξιάδης

Βασίλειος Βραδέλης

Νίκος Δραγομάνοβιτς

Κλεάνθης Ζαρίμπας

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Ευάγγελος Γκεμιτζής

Ιωάννης Σισμανίδης

Σπύρος Παπαδόπουλος

Γεώργιος Αβράμογλου

Δημήτρης Κορατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης

Δημήτριος Νέτσκας

Φώτης Δράκος

Βαγγέλης Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Γιώργος Τηνιακούδης

ΤΥΜΠΑΝΑ-ΚΡΟΥΣΤΑ

Κων/νος Γρηγοριάδης

Ιωάννης Ιωσηφίδης

Κων/νος Χανής

Ελευθέριος Αγγουριδάκης

Αναστάσιος Βασιλειάδης

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου

Εισιτήρια για τις συναυλίες πωλούνται από το ταμείο του Δήμου της πλατείας Αριστοτέλους, τηλ.: 234-073 και το απόγευμα της συναυλίας από το ταμείο της αίθουσας του Α.Π.Θ. (6.00 - 9.00 μ.μ.).

Συνδρομές, στα γραφεία της Κ.Ο.Θ.

Φωτοστοιχειοθεσία-εκτύπωση-βιβλιοδεσία: «Παρατηρητής» Ανώνυμη Εταιρεία Εκδόσεων, Αλ. Σταύρου 15, τηλ. 927685, 938427, Θεσσαλονίκη
Φωτογραφία Εξωφύλλου: Διογένης Νικολέρης · Χρήστος Νικολέρης.